

בס"ד

השיעור מוקדש לעילוי נשמת מנחם אביצור בן יהודה אריה ז"ל
חזון המנורה של זכריה
לפרשת בהעלותך (על פי שיעור של הרב משה ליכטנשטיין)

לפני זרובבל למישר והוציא את-האבן הראשה תשאות חן חן לה .

2. זכריה א' א:

א בחדש השמיני בשנת שתים לדרוש היה דבר-יהוה אל-זכריה בן-ברכיה בן-עדו הנביא לאמר .

3. זכריה א,יא-יב וזכריה ב,יב-יג:

"ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת. ויען מלאך ד' ויאמר ד' צב-אות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה" "כי כה אמר ד' צב-אות אחר כבוד שלחני אל הגויים השללים אתכם כי הנגע בכס נגע בבבת עינו. כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי ד' צב-אות שלחני"

4. ישעיהו ס"ה:

"ובני הנכר הנלווים על ד' לשרתו ולאהבה את שם ד' להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי".

5. זכריה א' ג

"שובו אלי נאם ד' צב-אות ואשוב אליכם אמר ד' צב-אות"

6. שמות ג:

"ויאמר ד' ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו. וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא".

7. מסכת יומא ט ע"ב:

"אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז - אם עשיתם עצמכם כחומה ועליתם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליתם כדלתות נמשלתם כארז שהרקב שולט בו".

8. זכריה ד' ח:

"ויהי דבר ד' אלי לאמר. ידי זרובבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה".

9. זכריה ד ח-י:

"ויהי דבר ד' אלי לאמר. ידי זרובבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי ד' צב-אות שלחני אליכם. כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרובבל שבעה אלה עיני ד' המה משוטטים בכל הארץ".

1. זכריה ב', יד - ד', ז:

יד רני ושמחי בת-ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם-ה' טו ונלוו גוים רבים אל-ה' ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי-ה' צבאות שלחני אליך. טז ונחל ה' את-יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם. יז הס כל-בשר מפני ה' כי געור ממעון קדשו.

א ויראני את-יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך ה' והשטן עמד על-ימינו לשטנו. ב ויאמר ה' אל-השטן יגער ה' בך השטן יגער ה' בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש .

ג ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך. ד ויען ויאמר אל-העמדים לפניו לאמרו הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות. ה ואמר ישימו צניף טהור על-ראשו וישימו הצניף

טהור על-ראשו וילבשהו בגדים ומלאך ה' עמד. ו ויעד מלאך ה' ביהושע לאמר. ז כה-אמר ה' צבאות אם-בדרך כי תלך ואם את-משמרת תשמר וגם-אתה תדין את-ביתי וגם תשמר את-הצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה. ח

שמע-נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי-אנשי מופת המה כי-הנני מביא את-עבדי צמח. ט כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על-אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם ה' צבאות ומשתי את-עון הארץ-ההיא

ביום אחד. י ביום ההוא נאם ה' צבאות תקראו איש לרעהו אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה.

א וישב המלאך הדבר בי ויעירני פאיש אשר-יעור משנתו. ב ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר (ואמר) ראיתי והנה מנורת זהב פלה וגלה על-ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על-ראשה. ג ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על-שמאלה. ד ואען ואמר אל-המלאך

הדבר בי לאמר מה-אלה אדני. ה ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה-המה אלה ואמר לא אדני. ו ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר-ה' אל-זרובבל לאמר לא בחיל ולא

בכח כי אם-ברוחי אמר ה' צבאות. ז מי-אתה הר-הגדול